

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 118.889 van 30 april 2003
in de zaak A. 121.671/VII-26.747**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat R.-M. SUKENNIK,
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
 Florencestraat 13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Angolese nationaliteit, op 27 mei 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 maart 2002 tot uitsluiting van de toepassing van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk en van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 26 april 2002;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 5 juni 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 14 februari 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. WILLOCX, die, loco advocaat R.-M. SUKENNIK, verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 24 januari 2000 heeft de verzoekende partij een regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 2, 1/ van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.

1.2. Op 18 maart 2002 heeft de minister van Binnenlandse Zaken de verzoekende partij uitgesloten van de toepassing van deze wet. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

"(...)

Overwegende dat voor deze aanvraag het criterium (1) werd aangevoerd;

Overwegende dat zij zich op 25 januari 1993 vluchteling verklaarde, hoedanigheid die haar door een bevestigende beslissing op 23 januari 1997 wordt geweigerd, haar betekend op 24 januari 1997;

Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie haar op 16 juni 1997 weigert te erkennen als vluchteling, beslissing haar betekend op 12 augustus 1997;

Overwegende dat zij op 4 september 1997 beroep indiende bij de Raad van State tegen de beslissing van 23 januari 1997, die dit beroep op 16 oktober 1998 heeft verworpen;

Overwegende dat zij op 22 december 1997 een verzoekschrift heeft ingediend tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9, 3/ van de wet van 15 december 1980;

Overwegende dat zij wegens diefstal op 10 juni 1996 door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maand;

Overwegende dat er in de periode van september 1999 tot april 2000 heel wat processen verbaal werden opgemaakt ten laste van betrokkene wegens valsheid in geschriften, vereniging van misdadigers, witwassen van geld, winkeldiefstal, hetgeen aanduidt dat betrokkene ondanks een vroegere veroordeling verder gaat met het plegen van misdrijven;

Overwegende dat uit de voorgaande feiten blijk(t) dat zij, door haar persoonlijk gedrag, de openbare orde heeft geschaad;

Overwegende dat de zeer ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit het gedrag van betrokkene voortvloeit, zodanig is dat zijn familiale en persoonlijke belangen en die van de haren in onderhavig geval geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde;

Overwegende dat hij dienvolgens een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid betekent;

BESLIST:

-XXX geboren op 26 mei 1972 te Luanda van Angolese nationaliteit, alias XXX geboren op 15 maart 1972 te Kinshasa, is uitgesloten van de toepassing van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.
(...)"

Dit is de eerste bestreden beslissing;

1.3. Op 26 april 2002 ontving de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat in een enig middel de schending wordt ingeroepen van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 2 van de Regularisatiewet; dat de verzoekende partij in een eerste onderdeel betoogt dat de verwerende partij weliswaar de aanvraag verwerpt omdat zij door haar persoonlijk gedrag een gevaar voor de openbare orde betekent, terwijl de verwerende partij rekening had moeten houden met alle gegevens van de zaak en deze had moeten betrekken bij de beoordeling van het gevaar dat de verzoekende partij voor de openbare orde zou hebben betekend; dat zij in een tweede onderdeel voorhoudt dat de verwerende partij de regularisatieaanvraag verworpen heeft door zich louter en alleen aan te sluiten bij het advies van de dienst Vreemdelingenzaken, terwijl de verwerende partij rekening had moeten houden met de gegevens die door de raadsman van de verzoekende partij werden aangebracht; dat in een derde onderdeel wordt gesteld dat de feiten die de verzoekende partij ten laste worden gelegd en het feit waarvoor zij strafrechtelijk werd veroordeeld niet van aard zijn aan te tonen dat de verzoekende partij een gevaar uitmaakt voor de maatschappij, meer bepaald omdat de strafrechtelijke veroordeling, wat de gevangenisstraf betreft, uitstel heeft toegekend en omdat de processen verbaal geen aanleiding hebben gegeven tot een veroordeling;

Overwegende, betreffende het eerste en tweede onderdeel, dat artikel 5 van de wet van 22 december 1999 bepaalt dat “de in artikel 2 bedoelde vreemdelingen die

naar het oordeel van de minister een gevaar betekenen voor de openbare orde of de nationale veiligheid, van de toepassing van deze wet (zijn) uitgesloten”; dat de verwerende partij van oordeel dat de verzoekende partij een gevaar betekent voor de openbare orde of de nationale veiligheid omdat zij zich schuldig heeft gemaakt aan diefstal en hiervoor op 10 juni 1996 door de correctionele rechtbank te Dendermonde werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maand en omdat er bovendien in de periode van september 1999 tot april 2000 heel wat processen verbaal werden opgemaakt ten laste van betrokkene wegens valsheid in geschriften, vereniging van misdadigers, witwassen van geld en winkeldiefstal; dat de bestreden beslissing dus wel degelijk de motieven bevat waarop ze is gesteund; dat deze beoordeling niet kennelijk onredelijk is; dat de motiveringsplicht niet oplegt de motieven van de motieven aan te geven, noch te antwoorden op alle door de verzoekende partij aangevoerde elementen;

Overwegende dat, wat het derde onderdeel betreft, de verwerende partij op basis van de in de bestreden beslissing opgesomde feiten tot het oordeel komt dat de verzoekende partij, door haar persoonlijk gedrag, de openbare orde heeft geschaad; dat die beoordeling niet kennelijk onredelijk is; dat een strafrechtelijke veroordeling, ook wanneer het voordeel van het uitstel van de straf wordt toegekend, inhoudt dat de feiten bewezen zijn; dat die vaststelling volstond om te besluiten tot een gevaar voor de openbare orde; dat de verzoekende partij, die noch de inhoud van de processen-verbaal noch de gevolgtrekkingen die de verwerende partij daaruit afleidt betwist, overigens geen rechtsregel noch rechtsbeginsel aanduidt waaruit volgt dat de verwerende partij te dezen geen rekening zou mogen houden met processen-verbaal die nog geen aanleiding hebben gegeven tot een strafrechtelijke veroordeling;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel de schending inroept van artikel 3 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; dat zij stelt dat één van haar kinderen zwaar ziek is en dat de verwijdering van het grondgebied het leven van dit kind in gevaar zal brengen, vermits de aard van de ziekte een permanente opvolging in een gespecialiseerde medische instelling noodzakelijk maakt;

Overwegende dat de verzoekende partij niet aantoont dat de verwerende partij vóór het nemen van de bestreden beslissing in kennis was gesteld van de ziekte van één van haar kinderen; dat de regularisatie overigens niet werd gevraagd op grond van artikel 1, 3/ van de wet van 22 december 1999;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de

tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig april tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.